

ประกาศจังหวัดนนทบุรี
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ประกอบกับคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๓๗๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดนนทบุรีได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่ จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑.	นางสาวณัฏฐิยา จันทรแก้ว	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ) ตำแหน่งเลขที่ ๖๔๓๕	จังหวัดนนทบุรี สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย กลุ่มงานพัฒนาวิชาการและคุณภาพบริการ

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ - ๖ พ.ย. ๒๕๖๗

(นายอภิชัย อร่ามศรี)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดนนทบุรี
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ลำดับ ที่	ชื่อ – สกุล	ส่วนราชการ/ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางสาวณัฐธิดา จันทรแก้ว	จังหวัดนนทบุรี สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย กลุ่มงานพัฒนาวิชาการและคุณภาพบริการ นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ	๖๔๓๕	จังหวัดนนทบุรี สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย กลุ่มงานพัฒนาวิชาการและคุณภาพบริการ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	๖๔๓๕	เลื่อนระดับ
ชื่อผลงานส่งประเมิน “ผลของกระบวนการบริหารเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี” ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน “การพัฒนารูปแบบการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี” รายละเอียดเค้าโครงผลงาน “แนบท้ายประกาศ”						๑๐๐%

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ผลของกระบวนการบริหารเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในโรงเรียน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ เดือนกรกฎาคม – กันยายน ๒๕๖๗
๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๑ กระบวนการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียน

๓.๑.๑ ระบบข้อมูล

ปัจจัยสำคัญของการทำงานที่สามารถบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนด คือการทำงานบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีคุณภาพ ไม่ใช่การทำงานบนพื้นฐานของ ความรู้สึกนึกคิดเพียงลำพัง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดก็เช่นเดียวกันต้องอาศัยข้อมูลเพื่อการวางแผน และวิธีการที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ปัญหา ข้อมูลสำคัญในการดำเนินงานการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด มีดังนี้

๑. ข้อมูลสภาพปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ควรมีการจัดเก็บวิเคราะห์สถานการณ์ และรายงาน สภาพปัญหายาเสพติดของโรงเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการติดตาม เฝ้าระวังปัญหาและจัดทำ แผนงานโครงการและกิจกรรมเตรียมการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่าง เหมาะสม

๒. ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้อมูลที่จัดเก็บมีดังนี้

๒.๑ ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการจัดเก็บในระบบทะเบียนสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ)

๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทุกด้านทั้งดีและเปี่ยงเบน เช่นข้อมูลนักเรียนแกนนำ การป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา

๒.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมยาเสพติดและการแก้ไข (กรณีที่มีนักเรียนมีปัญหายาเสพติด) อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญ ในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน อาจารย์แกนนำ อาจารย์แนะแนว อาจารย์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและนักเรียนแกนนำเป็นผู้สนับสนุนด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรม ของนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการ แก้ปัญหาและดูแลช่วยเหลือเป็นรายบุคคลและภาพรวม ระดับ สถานศึกษา

๓. ข้อมูลดำเนินงาน สามารถจัดเก็บในรูปแบบเอกสารหรือสื่อมัลติมีเดีย เพราะนอกจากเป็นหลักฐาน การดำเนินการแล้ว ข้อมูลดังกล่าวยังเป็นองค์ความรู้สำคัญในด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดใน สถานศึกษา นอกจากนี้สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการรายงานผล การดำเนินงานให้กับหน่วยงาน ต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อมูลสำคัญในงานด้านยาเสพติดในสถานศึกษา มีดังนี้

๓.๑ สถานะสถานศึกษา

๓.๒ สภาพการใช้สารเสพติดในสถานศึกษา

๓.๓ นักเรียนแกนนำด้านยาเสพติดในสถานศึกษา

๓.๔ ครูแกนนำการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา

๓.๕ ศูนย์การเรียนรู้ด้านการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา (กรณีที่สถานศึกษานั้นเป็นศูนย์การ เรียนรู้)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่าการจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงจุดและถูกต้องนั้นจำเป็นต้องมี การเก็บรวบรวม ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเพื่อสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปประกอบการวางแผน และแนวทางการแก้ไข ปัญหาและเนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นเป็นข้อมูล ในทางลบ ทำให้เกิด ปัญหาว่าข้อมูลที่ได้อาจไม่ตรงกับ ความเป็นจริง การแก้ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ท้าทายผู้ปฏิบัติงานในด้านนี้เป็นอย่างยิ่ง

๓.๒ ปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

ความหมายของยาเสพติด

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ให้ความหมายว่า สิ่งที่ยาเสพติดเข้าไปแล้ว จะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไป โดยไม่สามารถหยุดยั้งได้และ จะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น

เรื่อยๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้น (ฉัตรสมน พฤติภิญโญ, ๒๕๖๐) ยาเสพติดและสารเสพติดหลากหลายประเภท ซึ่งแบ่งออกได้ด้วยการออกฤทธิ์ และตามความรุนแรงโดยถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ๒๕๖๕)

สาเหตุของการติดยาเสพติด

สาเหตุของการติดยาเสพติดนั้นได้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้สรุปสาเหตุไว้ดังนี้
สำนักงาน ป.ป.ส. (๒๕๕๒ : ๙) ได้จำแนกเป็น ๔ สาเหตุคือ

๑. สาเหตุที่เกิดจากความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์
 - ๑.๑ ออยากทดลอง
 - ๑.๒ ความคึกคะนอง
 - ๑.๓ การชักชวนของคนอื่น
๒. สาเหตุที่เกิดจากการถูกหลอกลวง
๓. สาเหตุที่เกิดจากการเจ็บป่วย
 - ๓.๑ คนที่มีอาการเจ็บป่วยทางกายเกิดขึ้นเพราะสาเหตุต่างๆ
 - ๓.๒ การไปซื้อยามารับประทานเองโดยไม่ทราบสรรพคุณยาที่แท้จริง
๔. สาเหตุอื่นๆ เช่น คนบางคนอยู่ในสภาพที่มีปัญหา การเลียนแบบ การที่ไปเห็นผู้ที่ตนสนิทสนมรักใคร่หรือเพื่อน

ผลกระทบของปัญหาสารเสพติดต่อบุคคล ครอบครัว และชุมชน

ผลกระทบของปัญหาสารเสพติดต่อบุคคล ครอบครัว และชุมชน มีผลต่อผู้เสพยาหลายด้านดังที่พรสุข หุ่นรินทร์ แลคณะ (๒๕๔๗ : ๒๑๙-๒๒๐) ได้กล่าวว่า

๑. ปัญหาสุขภาพ สารเสพติดก่อให้เกิดต่อร่างกาย
๒. ปัญหาครอบครัว ทำให้ครอบครัวแตกแยก ทะเลาะวิวาท การลักขโมย
๓. ปัญหาชุมชนและสังคม ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ
๔. ปัญหาเศรษฐกิจ

๓.๓ กลยุทธ์การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

สำนักงานป.ป.ส. (๒๕๕๐ : ๖) ได้สรุปกลยุทธ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาว่า เยาวชนเป็นเป้าหมายหลักของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (Potential Demand) การดำเนินงานในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษา มุ่งเน้นสร้างภูมิคุ้มกันให้นักเรียนเป็นคนดี ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอบายมุข มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขและเฝ้าระวังไม่ให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษามีกลยุทธ์ดำเนินงาน ๙ ด้าน ดังนี้

๑. การจำแนกกลุ่มเป้าหมาย
๒. การบูรณาการทำงาน
๓. การผสมผสานมาตรการในการป้องกัน
๔. การระดมทรัพยากร
๕. นักเรียนมีส่วนร่วมการจัดระเบียบและปรับสภาพแวดล้อม
๖. การเฝ้าระวังปัญหา
๗. การสร้างเครือข่ายการทำ
๘. การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านยาเสพติดในสถานศึกษา

ในส่วนของรายละเอียดกลยุทธ์แต่ละข้อในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

การจำแนกกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับการจำแนกนักเรียนทำได้หลายวิธี เช่น

๑. การใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็กในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อใช้คัดกรองปัญหา และกรณีพบนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือนักเรียนที่มีปัญหายาเสพติดจะได้ให้ความดูแลช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาเป็นรายๆไป

๒. การตรวจค้นและตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย

๓. คำสารภาพของนักเรียน ที่ได้จากการพูดคุย ซักถามของอาจารย์หรือการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรม

๔. ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจสถานบำบัดรักษา สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ การจัดกลุ่มนักเรียนดังกล่าวต้องเป็นความลับเฉพาะในกลุ่มครูอาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือเท่านั้น

๓.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กิตติธัช แสนภูวา (๒๕๕๗) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ ดำเนินการป้องกัน แก้ไขสารเสพติด ผลการวิจัย พบว่า

๑. ปัจจัยการบริหารการดำเนินการป้องกัน แก้ไขปัญหาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านระบบบริหารงานมาตรฐานการด้านยาเสพติด และด้านนโยบายสู่การปฏิบัติ ตามลำดับ

๒. ประสิทธิภาพการดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนต้นแบบระบบมาตรฐานการด้านยาเสพติด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนักเรียน และด้านนักเรียนแกนนำ ตามลำดับ

๓. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ของโรงเรียนต้นแบบระบบมาตรฐานการด้านยาเสพติดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัด กาญจนบุรี พบว่า ด้านระบบบริหารงานมาตรฐานการด้านยาเสพติด และด้านนโยบายสู่การปฏิบัติ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินการป้องกันแก้ไขสารเสพติดของโรงเรียนต้นแบบระบบมาตรฐานการ ด้านยาเสพติด

ฉันทวัตร แก้วสุข (๒๕๕๙) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๙ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๙ เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๒๙ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๘๑ คน และครูผู้สอน (ครูปฏิบัติงานด้าน ยาเสพติด) จำนวน ๓๖๙ คน ผลการวิจัย พบว่า

๑. องค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๙ ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ๔๕ ตัวชี้วัด โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

๒. สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๙ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สินวล บุญย่นยาว (๒๕๕๙) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสถานศึกษา อำเภอบางกระทุ่ม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต ๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสถานศึกษา อำเภอบางกระทุ่ม

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของสถานศึกษา อำเภอบางกระทุ่ม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ จำนวน ๖๘ คน ผลการวิจัย พบว่า

๑. การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของสถานศึกษา อำเภอบางกระทุ่ม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับ มากทั้ง ๔ ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการบริหารจัดการ ด้านการมีส่วนร่วม ของภาคีเครือข่าย และด้านการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมด้านยาเสพติดตามลำดับ

๒. ข้อเสนอแนะการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของสถานศึกษาอำเภอบางกระทุ่มสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ ที่ควรดำเนินการสูงสุดเรียงตามลำดับคือ มีการประสานความร่วมมือใน การป้องกันยาเสพติดระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองอย่างจริงจัง ให้โรงเรียนทำหน้าที่สื่อขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และควรมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการแก้ไขและป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาเป็นระยะๆ

กฤษณะ พานทอง และไพบุลย์ แจ่มพงษ์ (๒๕๖๐) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง และเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘จังหวัดระนอง เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๖๒ คน ผลการวิจัย พบว่า

๑. การบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการบริหารงานกิจการนักเรียนอยู่ในระดับมากทั้ง ๗ เรียงตามลำดับคือ ดานงานส่งเสริมประชาธิปไตย ด้านงานพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียน ด้านงานดูแลนักเรียนประจำ ด้านงานดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียน ด้านงานอาหารและโภชนาการ ด้านงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และด้านงานอนามัยโรงเรียน

๒. ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน

กัญญารัตน์ นามวิเศษ (๒๕๖๐) ได้ศึกษารูปแบบบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. สัเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

๒. การพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

๓. ทดลองใช้คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

๔. เพื่อเผยแพร่คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองดู่ตอนเปื่อย ภาคีเครือข่าย และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น ๑๓๘ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือ แบบประเมิน แบบวัดทัศนคติ และแบบสอบถามการยอมรับคู่มือ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

๑. รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วมมีองค์ประกอบ ๗ ส่วน ได้แก่ นโยบายภาครัฐ กระบวนการบริหารจัดการ สถานศึกษาสีขาว หลักการทฤษฎีกรอบสถานศึกษาสีขาว ตัวชี้วัดความสำเร็จ ผู้มีส่วนร่วม และปัจจัยสู่ความสำเร็จ มีกระบวนการ ๔ ขั้น คือ ขั้น

วางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นตรวจสอบ และขั้นสะท้อนผล ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเห็นเหมาะสมของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด

๒. คู่มือการบริหาร จัดการสถานศึกษาสีขาวมีองค์ประกอบ ๗ ตอน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเห็นเหมาะสมของคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด

๓. ทักษะคิดด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด ทักษะคิดด้านการปฏิบัติตามการ บริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาว อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินห้องเรียนสีขาว อยู่ในระดับมากที่สุด

๔. การยอมรับคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุข อยู่ในระดับมากที่สุด

เพ็ญจันทร์ รื่นเนตร และพรเทพ รู้แผน (๒๕๖๓) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบมีส่วนร่วมของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑-๒ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. สร้างแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

๒. ประเมินแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และครู ผู้รับผิดชอบงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑๓๖ คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

ผลการศึกษาพบว่า

๑. แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกัน ด้านการค้นหา ด้านการรักษา ด้านการเฝ้าระวัง และด้านการบริหารจัดการตามกระบวนการมีส่วนร่วม ๔ ขั้นตอน คือ การมีส่วนร่วมวางแผน การมีส่วนร่วมดำเนินงาน การมีส่วนร่วมติดตาม ประเมินผล และการมีส่วนร่วมรับประโยชน์ รวบรวมการปฏิบัติทั้งสิ้น ๗๗ รายการ

๒. แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่สร้างขึ้นทุกรายการมีผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปปฏิบัติได้จริง สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

Rosati (๒๐๐๐) แห่งมหาวิทยาลัยบราวน์ ได้ศึกษาเรื่องการป้องกันยาเสพติดที่มีคุณภาพ ในโรงเรียนตามโครงการโรงเรียนปลอดภัยเสถียร โดยศึกษาจากปัจจัยเสี่ยงคือสภาพชีวิตของ เด็กที่ไม่เอื้ออำนวยให้เด็กมีความประพฤติที่ถูกสุขอนามัย จากการศึกษาของ Rosati ได้ให้แนวทางใน การแก้ปัญหา ดังนี้

๑. การทำให้ให้เด็กมีความตั้งใจ และมีทักษะชีวิตที่ถูกสุขลักษณะ สร้างสภาพแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมดังกล่าว โดยการลดปัจจัยเสี่ยง และเพิ่มปัจจัยคุ้มกันในตัวเด็ก และสภาพแวดล้อมในตัวเด็ก

๒. แนวทางเริ่มแรกของวิธีการป้องกันการติดยาและยาเสพติด โดยอาศัยโรงเรียนเป็นหลัก เน้นที่ตัวบุคคล โดยวิธีให้กลัวยาเสพติด การให้ความรู้โดยการให้ข้อมูล การจัดบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่เคยติดยาเสพติด

๓. เน้นการดำเนินงานครบวงจร คือใช้แนวทางให้เน้นตัวบุคคล และสภาพแวดล้อม การให้โรงเรียน ครอบครัว ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วม หลักสูตรเน้นเรื่องทักษะ และอาจมีระบบอื่น เช่น การมีส่วนร่วมของนักเรียน การให้การช่วยเหลือนักเรียน การมีส่วนร่วมของครอบครัว และกิจกรรมเชิงบวก

จากการทบทวนเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึงแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ประกอบด้วยระบบข้อมูล ระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระบบการ ให้คำปรึกษา ระบบเฝ้าระวัง ระบบสนับสนุนจากชุมชน เครือข่ายการทำงาน และระบบบริหารจัดการ ซึ่งระบบข้อมูลมีความสำคัญต่อการวางแผน และวิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นแนวทางในการปฏิบัติและการให้ความรู้

เรื่องยาเสพติด เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับโทษ พิษภัย และอันตรายจากยาเสพติด การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้มีการพัฒนานตนเองให้สามารถป้องกันตนเองจากยาเสพติด ระบบการให้คำปรึกษาเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหาเพื่อให้นักเรียนสามารถหาทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นด้วย ตนเองได้ถูกต้องและเหมาะสม ระบบเฝ้าระวัง เป็นกลไกในการเฝ้าระวังยาเสพติดในโรงเรียน ระบบการสนับสนุนจากชุมชนและเครือข่ายการทำงาน เป็นการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ต้องได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากชุมชน และหน่วยงานในพื้นที่ ระบบบริหารจัดการ โดยสถานศึกษาควรจัดโครงสร้างและกลไกบริหารจัดการงานด้านยาเสพติด เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานในระบบต่างๆ ด้วยการสร้างกลไกการทำงาน นอกจากนี้ การได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทุกหน่วยงานจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การบูรณาการทำงานการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนต้องสอดแทรกเนื้อหาต้านยาเสพติดไว้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน มีการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนอย่างรอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และสังคมของนักเรียน ส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกที่รับผิดชอบต่อสังคม และควรมีการนำเสนอข่าวสารด้านยาเสพติดให้แก่นักเรียนเพื่อสร้างความตระหนักต่อปัญหายาเสพติด และรู้จักปฏิบัติตนในการป้องกันปัญหายาเสพติด

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษจึงต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์หรือวิชาการในหลายสาขา การแก้ไขต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจของบุคคลในหน่วยงานทุกฝ่าย ทุกระดับ ซึ่งต้องเป็นแกนนำในการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ และนั่นคือ สถานศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดสู่เยาวชน และนักเรียนในสถานศึกษา พฤติกรรมของนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้โรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดดำเนินการป้องกันและปราบปรามในเชิงรับ โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันอย่างเดียวได้ แต่ต้องป้องกันและปราบปรามในเชิงรุก โดยพยายามเข้าถึงกลุ่มเด็กที่เสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด สำหรับเด็กที่มีปัญหาใช้สารเสพติดมาแล้ว ควรให้ออกาสเข้ารับการบำบัด แล้วกลับมาศึกษาต่อ โดยโรงเรียนเข้ามามีบทบาทในการฟื้นฟูสมรรถภาพและแก้ไขพฤติกรรมอื่นๆ เพื่อให้เด็กกลับเข้าสู่สังคมปกติได้อย่างมั่นใจ โดยไม่คิดกลับไปติดยาเสพติดอีกโดยเฉพาะเยาวชนในสถานศึกษาซึ่งยังอยู่ในระบบการดูแลของโรงเรียน

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาดังกล่าวแล้วแสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้สารเสพติดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่น่าเป็นห่วง การที่เยาวชนติดสารเสพติดจะเป็นภาระของสังคม เพราะจะกลายเป็นทรัพยากรที่ไม่มีคุณค่า ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ ดังนั้นเยาวชนจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษจึงต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์หรือวิชาการในหลายสาขา การแก้ไขต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจของบุคคลในหน่วยงานทุกฝ่าย ทุกระดับ ซึ่งต้องเป็นแกนนำในการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ และนั่นคือ สถานศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดสู่เยาวชน และนักเรียนในสถานศึกษา พฤติกรรมของนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้โรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดดำเนินการป้องกันและปราบปรามในเชิงรับ โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันอย่างเดียวได้ แต่ต้องป้องกันและปราบปรามในเชิงรุก โดยพยายามเข้าถึงกลุ่มเด็กที่เสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด สำหรับเด็กที่มีปัญหาใช้สารเสพติดมาแล้ว ควรให้ออกาสเข้ารับการบำบัด แล้วกลับมาศึกษาต่อ โดยโรงเรียนเข้ามามีบทบาทในการฟื้นฟูสมรรถภาพและแก้ไขพฤติกรรมอื่นๆ เพื่อให้เด็กกลับเข้าสู่สังคมปกติได้อย่างมั่นใจ โดยไม่คิดกลับไปติดยาเสพติดอีก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของกระบวนการบริหารเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ ๓ - ๔ เขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของกระบวนการบริหารเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ ๓ - ๔ เขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือแนะนำตัวจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่อำเภอไทรน้อย จำนวน ๒ แห่ง คือ โรงเรียนไทรน้อย และโรงเรียนราษฎร์นิยม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อได้รับหนังสือแล้วผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

๑. ติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนไทรน้อย และโรงเรียนราษฎร์นิยม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลวิจัย

๒. ติดต่อครูผู้รับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา และครูแนะแนว ในโรงเรียนไทรน้อย และโรงเรียนราษฎร์นิยม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และกำหนดวันนัดหมายทำความเข้าใจ วิธีเก็บข้อมูล

๓. ผู้วิจัยเดินทางไปโรงเรียนโรงเรียนไทรน้อย และโรงเรียนราษฎร์นิยม เพื่อส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล พบผู้บริหารโรงเรียนและพบครูผู้รับผิดชอบงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา และครูแนะแนว เพื่อทำความเข้าใจวิธีเก็บข้อมูลร่วมกัน กำหนดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียน และฝึกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยรับแบบสอบถามตามกำหนด

๔. รวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาวิเคราะห์

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/ เชิงคุณภาพ)

เชิงปริมาณ

๑. ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๑๐ มีอายุระหว่าง ๓๐-๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๐๑ มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๒๐ และมีประสบการณ์ในการทำงาน ๖-๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๑

๒. การประเมินผลของกระบวนการบริหารเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ ๓ - ๔ เขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการ ด้านการให้ความร่วมมือ และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก และ ด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุง อยู่ในระดับปานกลางซึ่งเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านด้านการเตรียมการ ด้านการให้ความร่วมมือ ด้านการดำเนินการ ด้านการประเมินผล และด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุง โดยพบว่า

๒.๑ ด้านการเตรียมการ จำแนกเป็นรายข้อ มีการบริหารอยู่ในระดับมาก ๖ ข้อ โดยเรียงลำดับเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ ให้ความรู้เรื่องโทษและวิธีป้องกันเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดแก่นักเรียน ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบระบบการช่วยเหลือนักเรียนด้านยาเสพติด

๒.๒ ด้านการดำเนินการ จำแนกเป็นรายข้อ มีการบริหารอยู่ในระดับมาก ๖ ข้อ โดยเรียงลำดับเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ นำนโยบายด้านปัญหายาเสพติดจากกระทรวงศึกษาธิการมาดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ

๒.๓ ด้านการให้การร่วมมือ จำแนกเป็นรายข้อ มีการบริหารอยู่ในระดับมาก ๖ ข้อ โดยเรียงลำดับเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ ประสานงานและขอความร่วมมือกับผู้นำชุมชนในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหายา

เสพติด ประสานงานและขอความร่วมมือกับผู้ปกครองโดยตรงในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติด และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินการบริหารจัดการยาเสพติด

๒.๔ ด้านการประเมินผล จำแนกเป็นรายข้อ มีการบริหารอยู่ในระดับมาก ๕ ข้อ โดยเรียงลำดับเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ ผู้บริหารสถานศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการสรุปปรับทราบการประเมินผล มีการประเมินผลขั้นตอนในการบริหารจัดการปัญหาเสพติด และมีการประเมินผลแนวทางการบริหารจัดการของครู ด้านปัญหาเสพติด

๒.๕ ด้านนำผลปฏิบัติสู่การปรับปรุง จำแนกเป็นรายข้อ มีการบริหารอยู่ในระดับมาก ๓ ข้อ โดยเรียงลำดับเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ นำผลการปฏิบัติที่บกพร่องในการขอความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติดสู่ปรับปรุง นำผลการปฏิบัติด้านการประสานงานกับผู้นำชุมชนในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติดที่บกพร่องสู่การปรับปรุงที่ชัดเจน และหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาเสพติดเพื่อใช้ในการวางแผนปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. ทำให้ทราบถึงปัญหาในการจำแนกสถานะความเข้มแข็งของสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา และนำผลการจำแนกสถานะสถานศึกษา ไปกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

๒. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ไม่มี

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ข้อจำกัดด้านขอบเขตของการศึกษาในกลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นครูผู้รับผิดชอบงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ ๓ - ๔ เขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งนำไปใช้ปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา ต้องพัฒนาคำตอบหรือข้อถามให้เป็นสากลต่อไป

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ จากการวิจัยพบว่า ในด้านการเตรียมการประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านปัญหาเสพติด ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายควรจะต้องมีการดำเนินการในเรื่องนี้โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านปัญหาเสพติด ให้มีความชัดเจน มีการรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่จะต้องดำเนินการให้การดูแลช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน และนอกจากนั้นการแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบในด้านการเตรียมการบริหารจัดการปัญหาเสพติด เป็นลำดับรองอีกประเด็นที่มีความสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงและหลีกเลี่ยงในการปฏิบัติไม่ได้ซึ่งการเตรียมการนั้นเป็นหัวใจของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านปัญหาเสพติด

๙.๒ จากการวิจัย พบว่า ในด้านการดำเนินการประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นำนโยบายด้านปัญหาเสพติดจากกระทรวงศึกษาธิการมาดำเนินการอย่างเป็นระบบ และโรงเรียนและผู้ปกครองร่วมกันรณรงค์ให้ทราบถึงโทษของยาเสพติด ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายควรจะต้องมีการดำเนินการในเรื่องนี้โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการมาดำเนินการอย่างมีระบบ ควรมีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรแบ่งสายบังคับบัญชาทำงานร่วมกับผู้ปกครองร่วมกันรณรงค์ให้นักเรียนทราบถึงโทษของยาเสพติดอย่างชัดเจน และการเก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูลด้านยาเสพติด

ติดในโรงเรียน ซึ่งเป็นอีกประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องและต้องมีการนำข้อมูลด้านยาเสพติดมาใช้ในการวางแผน ดำเนินการเชิงระบบกับนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการมาดำเนินการอย่างเป็นระบบ

๙.๓ จากการวิจัย พบว่า ในด้านการให้ความร่วมมือประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติด ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายหลัก คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องมีการดำเนินการในเรื่องนี้โดยตรงพร้อมทั้งให้นโยบายกับผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จะต้องประสานงานและขอความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานบริหารจัดการปัญหาเสพติด เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ โรงพยาบาล รวมทั้งขอความร่วมมือกับผู้นำชุมชนในการดำเนินการบริหารจัดการ มีการประสานงานและขอความร่วมมือกับผู้ปกครองโดยตรงในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติดอย่างเป็นธรรมชาติ

๙.๔ จากการวิจัย พบว่า ในด้านการประเมินผลประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนและผู้ปกครองร่วมกันรณรงค์ให้ทราบถึงโทษของยาเสพติด ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายหลักคือ ผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนและผู้ปกครองที่ร่วมกันรณรงค์ให้นักเรียนทราบถึงโทษของยาเสพติด และมีอีกประเด็นคือ มีการประเมินผลแนวทางการบริหารจัดการของครูด้านยาเสพติดในนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญและมีการประเมินผลในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๙.๕ จากการวิจัย พบว่า ในด้านนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุงประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นำผลการปฏิบัติงานด้านการประสานงานกับผู้นำชุมชนในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติดที่บกพร่องสู่การปรับปรุงที่ชัดเจน ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายควรจะต้องมีการดำเนินการในเรื่องนี้โดย ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องนำผลการปฏิบัติงานด้านการประสานงานกับผู้นำชุมชนในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติดที่พบปัญหาและจุดบกพร่องนำไปปรับปรุงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาเสพติด และมีอีกประเด็น คือ นำจุดบกพร่องของการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองที่ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจนถึงโทษของยาเสพติดสู่การปรับปรุง ซึ่งเป็นประเด็นที่โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเอาใจใส่และให้การดูแลมากขึ้น

๙.๖ จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ในด้านการเตรียมการพบประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความถี่สูงสุด คือ ควรมีการแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านปัญหาเสพติด ควรให้ความรู้เรื่องโทษและวิธีการป้องกันเกี่ยวกับปัญหาเสพติดแก่นักเรียน ส่วนด้านอื่นๆที่พบประเด็นที่สำคัญในด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุง คือ ควรมีการนำจุดบกพร่องของการปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองที่ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจนถึงโทษของยาเสพติดสู่การปรับปรุง และอันดับความถี่รองในด้านการให้ความร่วมมือ คือ ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติด ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายควรจะต้องมีการดำเนินการในเรื่องนี้โดย ผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องรับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาที่อยู่ใกล้ชิดจะต้องให้ความรู้เรื่องโทษและวิธีป้องกันเกี่ยวกับปัญหาเสพติดกับนักเรียนรวมถึงจะต้องให้ความช่วยเหลือเมื่อพบนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง

๙.๗ จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครู พบว่า ในด้านการดำเนินการพบประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยที่มีค่าเฉลี่ยความถี่สูงสุด คือ ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูลด้านปัญหาเสพติดในโรงเรียน ประเด็นในอันดับรองอยู่ในด้านการเตรียมการ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบในด้านการเตรียมการบริหารจัดการปัญหาเสพติดและนอกจากนี้ยังพบประเด็น คือ ควรมีการนำผลการปฏิบัติด้านการประสานงานกับผู้นำชุมชนในการดำเนินการบริหารจัดการปัญหาเสพติดที่บกพร่องสู่การปรับปรุงที่ชัดเจนซึ่งอยู่ในด้านนำผล

การปฏิบัติสู่การปรับปรุง ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายและผู้ปฏิบัติจะต้องมีการดำเนินการในเรื่องนี้ โดยครูที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเตรียมการบริหารจัดการปัญหาเสพติดจะต้องเตรียมการวางแผนการให้ความดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประสานผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวนโยบายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากยาเสพติด

๙.๘ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษากับครูโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ ๓ - ๔ เขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

๙.๙ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษากับครู

๙.๑๐ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการแก้ปัญหาแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษากับครู

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

ไม่มี

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) นางสาวณัฏฐิยา จันทรแก้ว สัดส่วนผลงาน ร้อยละ ๑๐๐

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวณัฏฐิยา จันทรแก้ว)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

(วันที่) ๓๐ / ตุลาคม / ๒๕๖๓

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวณัฏฐิยา จันทรแก้ว	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

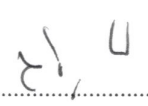
(ลงชื่อ)

(นายประสพ ศรีอินทร์สุทธิ์)

(ตำแหน่ง) สาธารณสุขอำเภอไทรน้อย

(วันที่) ๓ / ตุลาคม / ๒๕๖๓

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายรุ่งทัย มวลประสิทธิ์พร)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี

(วันที่) ๓.๑.๒๕.๖๓

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

ผลงานลำดับที่ ๒ และผลงานลำดับที่ ๓ (ถ้ามี) ให้ดำเนินการเหมือนผลงานลำดับที่ ๑
โดยให้สรุปผลการปฏิบัติงานเป็นเรื่องๆ ไป

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ
เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับ ชำนาญการ)

๑. เรื่อง การพัฒนารูปแบบการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

๒. หลักการและเหตุผล

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทย พบว่า กลุ่มผู้ค้าเพิ่มปริมาณยาเสพติดจำนวนมาก เพื่อห่มตลาดกระตุ้นความต้องการของผู้เสพให้คงอยู่ ราคาที่ถูกลงเป็นปัจจัยเสริมให้กลุ่มผู้เสพเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารเป็นช่องทางติดต่อค้าขายยาเสพติดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การใช้ Facebook, Line, Twitter โดยช่องทางที่พบมากที่สุด คือ Twitter รองลงมาคือ Facebook ส่งผลให้ การค้ายาเสพติดขยายวงกว้าง ซึ่งกลุ่มผู้เสพยาเสพติดส่วนใหญ่มีอายุ 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 36 หรือมีสัดส่วนมากกว่า 1 ใน 3 ของผู้เสพทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มีงานทำ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานและรับจ้างมากที่สุด ยาเสพติดที่มี การใช้มากที่สุดคือยาบ้า ร้อยละ 74.4 รองลงมาคือกัญชา ร้อยละ 5.9 และไอซ์ ร้อยละ 5.7 ยาเสพติดที่ต้องมีการเฝ้าระวัง คือ ไอซ์ เฮโรอีน คีตามีน เอ็กซ์ตาซี และกัญชา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2561)

แม้ว่ารัฐบาลจะประกาศให้ปัญหายาเสพติดเป็นวาระสำคัญของชาติ โดยกำหนดให้แผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด อยู่ในยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเดือนร้อน ความทุกข์ยากของประชาชนและศักยภาพการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต การดำเนินงานจำเป็นต้องใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยใช้กลไกของ “ประชารัฐ” ในทุกระดับของพื้นที่เพื่อให้งานใกล้ชิดกับประชาชนให้มากที่สุด เป็นศูนย์กลาง บูรณาการมาตรการทุกด้านให้เข้าถึงประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาสารเสพติดให้เกิดผลดีที่สุด ที่ผ่านมามีประเทศไทยสามารถควบคุมการผลิตสารเสพติดได้

อย่างไรก็ตามสารเสพติดก็ยัง เข้ามาแพร่ระบาดในประเทศ ทั้งนี้เพราะภูมิภาคสามเหลี่ยมทองคำยังคงเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดส่งผลกระทบ ให้มีการลักลอบลำเลียงสารเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย โดยยาบ้า และไอซ์เป็นตัวยาสำคัญ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-29 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเสพและใช้มากที่สุด ประมาณร้อยละ 60 ของผู้เสพติด จากข้อมูลการรายงานสถานการณ์ พบว่า รัฐบาลได้ดำเนินงานตามแผนป้องกัน และปราบปรามสารเสพติดอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปี 2557 เป็นต้นมา สามารถสกัดกั้นและลดปริมาณการนำเข้า สารเสพติดจากแหล่งผลิตในภูมิภาคและปราบปรามจับกุมขบวนการผลิตและการค้ายาเสพติดได้เป็นจำนวนมาก ผลการประเมินหมู่บ้าน/ชุมชน กระทรวงมหาดไทย ปี 2558 จำนวน 81,905 แห่งทั่วประเทศ ตามระดับ ความรุนแรงของสถานการณ์ปัญหายาเสพติด แบ่งเป็น ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย พบว่า มี ปัญหาระดับมาก 7,743 แห่ง ร้อยละ 9.45 ระดับปานกลาง 6,383 แห่ง ร้อยละ 7.79 ระดับน้อย 67,779 แห่ง ร้อยละ 82.75 ส่วนผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนของสำนักงานสถิติแห่งชาติระหว่างวันที่ 2- 10 พฤศจิกายน 2558 พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ของรัฐบาล แต่ประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนยังคงได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติดและต้องการให้ รัฐบาลดำเนินการอย่างเร่งด่วน สำหรับข้อมูลด้านการบำบัดรักษา พบว่า ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทุกระบบ รวม 177,731 คน ซึ่งผู้เข้ารับการบำบัดรักษามี

แนวโน้มลดลง ส่วนใหญ่ยังคงเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน อายุ 15-24 ปี โดยมีสัดส่วนที่ลดลง อยู่ที่ร้อยละ 41.5 ซึ่งเดิมร้อยละ 42.3 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560)

การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษจึงต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ หรือวิชาการในหลายสาขา การแก้ไขต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจของบุคคลในหน่วยงานทุกฝ่าย ทุกระดับ ซึ่งต้องเป็นแกนนำในการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษและนั่นคือ สถานศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดสู่เยาวชน และนักเรียนในสถานศึกษา พฤติกรรมของนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้โรงเรียน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาโดยดำเนินการป้องกันและปราบปรามในเชิงรับ โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ โทษของยาเสพติด เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันอย่างเดียวได้ แต่ต้องป้องกันและปราบปรามในเชิงรุก โดยพยายามเข้าถึง กลุ่มเด็กที่เสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด สำหรับเด็กที่มีปัญหาใช้สารเสพติดมาแล้ว ควรให้โอกาสเข้ารับการศึกษา แล้วกลับมาศึกษาต่อ โดยโรงเรียนเข้ามามีบทบาทในการฟื้นฟูสมรรถภาพและแก้ไขพฤติกรรมอื่นๆ เพื่อให้เด็ก กลับเข้าสู่สังคมปกติได้อย่างมั่นใจ โดยไม่คิดกลับไปติดยาเสพติดอีกโดยเฉพาะเยาวชนในสถานศึกษาซึ่งยังอยู่ใน ระบบการดูแลของโรงเรียน

ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย และรับผิดชอบงานด้านยาเสพติดโดยตรงผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานด้านการป้องกัน ปัญหายาเสพติดในชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

แนวความคิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ความหมายของยาเสพติด

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) (๒๕๕๙ : ๑) ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วจะทำให้เกิดความต้องการทั้งร่างกาย และจิตใจต่อไปโดยไม่สามารถหยุดเสพได้ และจะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้น

องค์การสหประชาชาติ (๒๕๕๙ : ๑) ให้ความหมายว่ายาเสพติด หมายถึง สารใดๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือได้จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ที่มีผลต่อจิตใจและระบบประสาท

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖ (๒๕๔๖: ๑๐๐) ได้ให้ความหมายของยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมีซึ่งเมื่อเสพหรือฉีดเข้าสู่ร่างกายติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งก็จะติด ก่อให้เกิดพิษเรื้อรัง ทำให้ร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม เช่น ฝิ่น กัญชาเฮโรอีน ยานอนหลับ สุรา

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษได้ให้ความหมายของ ยาเสพติดไว้ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ (๒๕๑๙ : ๑) ว่า ยาเสพติด ให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ (๒๕๑๘: ๑) ได้ให้ความหมายของวัตถุออกฤทธิ์ หมายความว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งที่ได้จากธรรมชาติหรือวัตถุที่ออก

ฤทธิ์ต่อจิต และประสาทที่เป็นวัตถุสังเคราะห์ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (๒๕๓๓ : ๑) ได้ให้ความหมายของสารระเหย หมายความว่า สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมประกาศว่าเป็นสารระเหย

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๖๒ (๒๕๖๒ : ๑) ได้ให้ความหมายของยาเสพติดไว้ในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๖๘ ว่ายาเสพติดให้โทษหมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้อง เพิ่มขนาดของการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและ จิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลาและสุขภาพ โดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของ พืช ที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมี ที่ใช้ ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ไม่หมายความถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตาม กฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

ประเภทของยาเสพติด

๑. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ (๒๕๖๒ : ๓) แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่

๑.๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ประเภทที่ ๑ เช่น เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือยาบ้า ยาไอ ยาเลิฟ

๑.๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป ประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้เป็นยาเสพติด ที่สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้ภายใต้การควบคุมของแพทย์ เช่น ผื่น มอร์ฟีน โคเคนหรือโคคาอิน โคเคอิน และเมทาโดน

๑.๓ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยาและ มียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผสมอยู่ มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปเสพเพื่อเสพ จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคอิน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยานิโคตินชนิดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟีน เพกติน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น เป็นต้น

๑.๔ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๔ คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ เช่น น้ำยาอะเซติลแอนไฮโดรย และอะเซติลคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการ เปลี่ยนมอร์ฟีน วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ๑๒ ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาไอ และยาบ้าได้

๑.๕ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๕ คือยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึง ๔

๒. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๒.๑ ยาเสพติดประเภทกดประสาท ได้แก่ ผื่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากล่อมประสาท สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมันเบนซิน กาว ทำให้ผู้เสพติดมีร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

๒.๒ ยาเสพติดประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี เห็ดขี้ควาย ทำให้ผู้เสพติด มีอาการประสาทหลอน ผันเพื่อง เห็นแสงสีวิจิตรพิสดาร หูแว่ว ได้ยินเสียงประหลาด หรือเห็นภาพ หลอนที่น่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ จนเกิดเป็นโรคทางจิตประสาท

๒.๓ ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน กระเทียม โคคาอิน ทำให้ผู้เสพติดมีอาการหงุดหงิด กระวนกระวาย สับสน หวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง หรือ ทำในสิ่งที่คนปกติไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง ทำร้ายผู้อื่น เป็นต้น

๒.๔ ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน สามารถออกฤทธิ์ กด กระตุ้นหรือ หลอนประสาทได้พร้อม ๆ กัน เช่น กัญชา อาการของผู้เสพเบื้องต้นจะกระตุ้นประสาทให้ผู้เสพ ตื่นตัว ร่าเริง ช่างพูด หัวเราะตลอดเวลา ต่อมาจะกดประสาททำให้รู้สึกคล้ายเมาเหล้า ง่วงนอน เชื่องซึม เมื่อเสพมากขึ้นจะหลอนประสาท อาจเห็นภาพลวงตา หูแว่ว หรือหวาดระแวง สับสนควบคุมตนเอง

๓. แบ่งตามแหล่งที่เกิด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๓.๑ ยาเสพติดธรรมชาติ คือ ยาเสพติดที่มีต้นกำเนิดจากพืช เกิดขึ้นได้เองตาม ธรรมชาติหรือมนุษย์เป็นผู้ปลูก แพร่พันธุ์ สามารถนำมาเสพได้โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการแปรรูปใดๆ เช่น ฝิ่น กระต่อม กัญชา เป็นต้น

๓.๒ ยาเสพติดสังเคราะห์ คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีการเคมี ผ่านการ ดัดแปลง แปรรูป สกัด ทำให้เกิดเป็นเม็ดยา หรือสถานะอื่น ๆ เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เป็นต้น

๔. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๔.๑ ประเภทฝิ่น มอร์ฟีน รวมถึงยาที่ออกฤทธิ์ใกล้เคียงกัน เช่น เฮโรอีน

๔.๒ ประเภทยาบ้า/ยาเสพติด รวมถึงยาที่ออกฤทธิ์ใกล้เคียงกัน เช่น เซโคบาร์บิทัลอะโมบาร์บิทัล พาราลดีไฮด์

๔.๓ ประเภทแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้า เบียร์ วิสกี้

๔.๔ ประเภทแอมเฟตามีน ได้แก่ แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน

๔.๕ ประเภทโคเคน ได้แก่ โคเคน โบโคคา

๔.๖ ประเภทกัญชา ได้แก่ ใบกัญชา

๔.๗ ประเภทใบกระท่อม

๔.๘ ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ เห็ดเมาบางชนิด

ภัยคุกคามและผลกระทบจากยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.) ได้จัดสื่อรณรงค์ เพื่อแสดงให้เห็นถึง ภัยคุกคามและผลกระทบจากยาเสพติด ดังนี้

๑. ต่อตนเอง ยาเสพติดส่งผลร้าย ทำลายระบบต่าง ๆ ในร่างกาย ทำให้ประสาทหลอน ความจำเสื่อม หลอดลมอักเสบ หัวใจวาย โลหิตจาง มะเร็งในเม็ดเลือด ปอดอักเสบหรือมะเร็งปอด ไตอักเสบ ฯลฯ และนอกจากจะส่งผลเสียต่อร่างกายแล้ว ยังส่งผลเสียต่อจิตใจและอารมณ์อีกด้วย ทำให้อารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดง่าย ก้าวร้าว ขาดการใช้เหตุผล การนึกสนุกทดลองใช้ยาเสพติด จะส่งผลต่อสมองโดยไม่รู้ตัว และหากมีปัญหาในชีวิตก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งพายาเสพติด เพราะปัญหา จะยิ่งถ่วงถ่วง และมีปัญหาอื่น ๆ ตามมาไว้

๒. ต่อครอบครัว นอกจากผลเสียผลร้ายที่เกิดจากตัวผู้เสพเอง ยาเสพติดยังส่งผลต่อครอบครัว ผู้เสพ ทำให้ต้องเสียทรัพย์สินไปกับยาเสพติดโดยไม่จำเป็น เสียค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลอาการบาดเจ็บ ที่เกิดขึ้นจากยาเสพติด ทำให้ครอบครัวเสียชื่อเสียง เกิดความไม่เข้าใจกัน ทำให้ครอบครัวแตกแยกได้

๓. ต่อชุมชน ด้วยภาวะการณ์ติดยาเสพติดทำให้ต้องใช้ยาอย่างต่อเนื่อง หากผู้เสผู้คิด ไม่มีเงิน ที่จะซื้อ ยาเสพติดได้ต่อเนื่อง ก็อาจส่งผลให้เกิดปัญหาการลักขโมย เกิดความไม่ปลอดภัยต่อ ทรัพย์สินในชุมชน และเมื่อ ฤทธิ์ยาส่งผลจะทำให้เกิดอาการทางจิตและประสาท ก็อาจส่งผลต่อความไม่ปลอดภัยในร่างกายและชีวิตของคน ในชุมชนได้ ดังนั้น ผู้เสพเพียง ๑ คน ก็อาจส่งผลต่อชุมชนได้ หากชุมชนนั้นขาดการเฝ้าระวังและป้องกันยาเสพติด

สรุปได้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารหรือวัตถุใด ๆ วิธีที่อาจเกิดขึ้นจากธรรมชาติหรือการดัดแปลงทาง สารเคมี เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะเป็น รับประทาน ดม สูบ ฉีดหรือวิธีการใด ๆ จะทำให้เกิดความต้องการ เสพซ้ำและต้องการเสพ ในปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนส่งผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ และการใช้ชีวิตของผู้เสพยาเสพติด ตลอดจนส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

พจนานุกรมอังกฤษฉบับออกฟอร์ด ได้ให้คำนิยาม การมีส่วนร่วม (Participation) ไว้ว่า “เป็นการมีส่วนร่วม (ร่วมกับคนอื่น) ในการกระทำบางอย่างหรือบางเรื่อง” คำว่า การมีส่วนร่วมโดยมาก มักจะใช้ในความหมายตรงข้ามกับคำว่า “การเมินเฉย (Apathy)” การมีส่วนร่วม จึงหมายถึง การที่ บุคคลกระทำการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

หรือในประเด็นที่บุคคลนั้นสนใจ ไม่ว่าเขาคนนั้นจะสนใจแบบ จริงจังหรือไม่ก็ตาม และคนผู้นั้นไม่ว่าจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับโดยตรงหรือทางอ้อมก็ถือว่าเป็นการ มีส่วนร่วมได้

ปรีดา เจษฎาวรางกุล (๒๕๕๐ : ๒๔) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ไขปัญหของ ตนเองเน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันกับประชาชน ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความชำนาญ ของประชาชนแก้ไขร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติของ องค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ณัฐนรี ศรีทอง (๒๕๕๒ : ๑๙๑) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน ไว้ว่า การมีส่วนร่วมที่เป็นอิสระโดยความสมัครใจในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือการปฏิบัติ ร่วมประเมินผล และร่วมกับ ประโยชน์การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนา มิได้หมายถึงการให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาของรัฐบาลที่รัฐกำหนด แต่หมายถึง การให้ประชาชน กลุ่ม ชุมชน ร่วมกันคิดและตัดสินใจกำหนดทิศทางการพัฒนาการ ดำรงชีวิต ร่วมปฏิบัติตามแผนของกลุ่มหรือของชุมชนและรับประโยชน์ร่วมกันโดยรัฐเป็นเพียงผู้สนับสนุน การร่วมคิดและตัดสินใจภายในกลุ่มเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมจริงๆ และ เป็นอิสระในการแสดงออก เพราะสมาชิกในกลุ่มมีศักยภาพ ฐานะอำนาจทางสังคมแตกต่างกัน ปัจจัย วัฒนธรรมบางประการเป็นอุปสรรคต่อความเป็นอิสระในการแสดงออก คนแต่ละคนต่างมีมุมมองในการตัดสินใจคุณค่าเรื่องต่างๆ ไม่เหมือนกัน ประสบการณ์ต่างกัน เหล่านี้อาจนำไปสู่การไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น การมีส่วนร่วมของประชาชน ในชุมชนเป็นกระบวนการ (Process) ที่ประชาชนในชุมชนได้เข้าไปดำเนินกิจกรรมในชุมชน นับตั้งแต่ร่วมกำหนดปัญหา และความต้องการ ร่วมระบุนสาเหตุของปัญหา ร่วมกำหนดปัญหาและความต้องการวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อแก้ไขปัญหาร่วมปฏิบัติกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมติดตามประเมินผลกิจกรรมและ ร่วมรับผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนั้น ซึ่งประเด็นหลักของการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ ประชาชนต้องเป็นกระทำให้ในแต่ละขั้นตอน ของการมีส่วนร่วมด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจอย่างอิสระ” เป็นการสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนา โดยผ่านทางกระบวนการส่งเสริม ชักนำการสนับสนุน ให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้ การริเริ่มในการคิดร่วมกำหนดแนวทางในการพัฒนาร่วม บทบาทในการเรียนรู้ แก้ไข และวางแผนปฏิบัติ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือทรัพยากรทางการบริการตลอดจน อำนาจในการตัดสินใจ ในการกำหนดกิจกรรมหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมของ ตนเองให้เกิดขึ้นภายในชุมชนด้วยความเต็มใจ เต็มความสามารถของตนเองเพื่อเพิ่ม พัฒนาขีดความสามารถในการจัดการและควบคุมการใช้ และการกระจายทรัพยากรตลอดจนปัจจัยการผลิตในสังคมอันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง การที่กลุ่มประชาชนหรือขบวนการที่สมาชิกของชุมชนที่กระทำการออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกัน ที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วมมีความ ต้องการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายร่วมทางเศรษฐกิจ สังคมหรือการเมือง การดำเนินการร่วมกันเพื่อให้ เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจ มติชน ไม่ว่าจะผ่านทางตรงหรือทางอ้อม การดำเนินการเพื่อให้เกิดอิทธิพล ต่อรองอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ การปรับปรุงสภาพทางสังคมในกลุ่มชุมชน การเปิดโอกาส ให้ประชาชนมีสิทธิในกระบวนการนโยบายสาธารณะทั้งในด้านการให้และรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การให้ ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจ ทั้งในขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการปฏิบัติ การติดตาม และ ประเมินผลตามนโยบายแผนงานโครงการหรือกิจกรรมนั้น” การมีส่วนร่วมว่าต้องครอบคลุมใน ประเด็นดังต่อไปนี้

๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นครอบคลุมถึงการสร้างโอกาสที่เอื้อหรือเปิดโอกาสให้ สมาชิกทุกคนให้สังคมได้ร่วมกิจกรรมนำไปสู่การพัฒนา และทำให้ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเท่าเทียมกัน

๒. การมีส่วนร่วมของประชาชน สะท้อนการเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยความสมัครใจเป็น ประชาธิปไตย ในการตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการแบ่งสรรผลประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนา การพิจารณาในมิติดังกล่าวการมีส่วนร่วม ของประชาชนจึงเป็นการเชื่อมระหว่างส่วนที่ประชาชนลงทุน (แรงงานและทรัพยากร) เพื่อการพัฒนา กับประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน

๓. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน อาจแตกต่างกันไปตามสภาพของโครงสร้างการบริหารนโยบาย และลักษณะเศรษฐกิจสังคมของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนมิได้เป็นเพียง เทคนิควิธีการแต่เป็น ปัจจัยสำคัญในการประกันให้เกิดการพัฒนาที่มุ่งประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน

สรุปความหมายการมีส่วนร่วมการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ กำหนดทิศทางการพัฒนาการดำรงชีวิต เป็นการสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาวางแผนปฏิบัติ รวมทั้งมีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาวางแผนปฏิบัติ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือทรัพยากรทางการบริการตลอดจน อำนาจในการตัดสินใจในการกำหนดกิจกรรมหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมของตนเองให้เกิดขึ้น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบถึงวิธีการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

๒. ทำให้ทราบถึงปัญหา และสรรคในการแก้ไขปัญหายาเสพติดเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

๓. เพื่อเป็นข้อมูลให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอไทรน้อย นำข้อมูลที่ได้นำไปปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ทำให้เกิดรูปแบบการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีรูปแบบการสร้างเสริมการมีส่วนร่วมเป็นกลไกกำกับความร่วมมือระหว่างชุมชน หน่วยงาน และภาคส่วน ต่างๆ ให้สามารถดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายและเกิดความยั่งยืน

๒. มีการนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการบริหารที่มีผลต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนและ เป็นการวางแผนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอไทรน้อย จังหวัด นนทบุรี

(ลงชื่อ)

(นางสาวณัฐธิดา จันทร์แก้ว)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

(วันที่) ๓ / ตุลาคม / ๒๕๖๓

ผู้ขอประเมิน

ตอนที่ ๔ แบบสรุปความเห็นในการประเมินบุคคล

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวณัฐธิดา จันทรแก้ว

ตำแหน่งที่ขอประเมิน นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ
๑. ข้อมูลบุคคล ได้แก่ คุณสมบัติของบุคคล ประวัติการศึกษา ประวัติการรับราชการ ประวัติการฝึกอบรมดูงาน ประสบการณ์ในการทำงาน ผลการปฏิบัติราชการ และประวัติทางวินัย	๒๐	๒๐
๒. ความรู้ ความสามารถ ทักษะ สมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ที่สอดคล้องเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง	๓๐	๒๙
๓. เค้าโครงผลงานที่จะส่งประเมินและในกรณีที่ผลงานนั้น มีผู้ร่วมจัดทำผลงาน ให้แสดงสัดส่วนและบทบาทของผู้ขอประเมินและผู้ร่วมจัดทำผลงาน รวมทั้งรายชื่อผู้ร่วมจัดทำผลงานด้วย	๓๐	๒๘
๔. ข้อเสนอแนวคิดในการปรับปรุงหรือพัฒนางาน	๑๐	๙
๕. อื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร เช่น การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ ทักษะคิด เสียสละ ภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์	๑๐	๑๐
รวม	๑๐๐	๙๖

๑. ความเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

- (☒) เหมาะสม (ระบุเหตุผล).....
 (☐) ไม่เหมาะสม (ระบุเหตุผล)

(ลงชื่อผู้ประเมิน)

(นายประสพ ศรีอินทร์สุทธิ)

(ตำแหน่ง) สาธารณสุขอำเภอไทรน้อย

(วันที่) ๓ / ตุลาคม / ๒๕๖๓

๒. ความรับรองของผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป ๑ ระดับ

- (☒) เห็นด้วยกับการประเมินข้างต้น
 (☐) ไม่เห็นด้วยกับการประเมินข้างต้น
 (ระบุเหตุผล).....

(ลงชื่อผู้ประเมิน)

(นายรุ่งฤทัย มวลประสิทธิ์พร)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี

(วันที่) ๓๑ ต.ค. ๒๕๖๓

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีการรับรองหนึ่งระดับได้

๓. ความเห็นของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

(☒) ผ่านการประเมิน ได้คะแนนรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

(☐) ไม่ผ่านการประเมิน ได้คะแนนรวมไม่ถึงร้อยละ ๗๐

(ระบุเหตุผล)

(ลงชื่อผู้ประเมิน)

(.....(นายอภิชัย อร่ามศรี).....)

(ตำแหน่ง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

(วันที่)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

๓๐ พ.ย. ๒๕๖๓